

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **077** /ສພຊ

ມະຕິຕົກລົງ

ຂອງ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສະບັບປັບປຸງ

ອີງຕາມມາດຕາ 53 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະມາດຕາ 3 ຂໍ້ 1 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ກ່ຽວກັບສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນເທື່ອທີ 3 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນ ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສະບັບປັບປຸງ ໃນວາລະກອງປະຊຸມຕອນເຊົ້າຂອງວັນທີ 6 ກໍລະກົດ 2012

ກອງປະຊຸມໄດ້ຕົກລົງ:

- ມາດຕາ 1. ຮັບຮອງເອົາ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສະບັບປັບປຸງ ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.
- ມາດຕາ 2. ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 6 ກໍລະກົດ 2012

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທິຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ **231** /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 01.8.2012

ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສະບັບປັບປຸງ

- ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ VI, ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິກົດລະບຽບຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 077/ສພຊ, ລົງວັນທີ 6 ກໍລະກົດ 2012;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 05/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 23 ກໍລະກົດ 2012;

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

- ມາດຕາ 1. ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສະບັບປັບປຸງ.
- ມາດຕາ 2. ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ຈຸມມາລີ ໄຊຍະສອນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **15** /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 6 ກໍລະກົດ 2012

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ
(ສະບັບປັບປຸງ)
ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ, ການພັດທະນາ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີການຂະຫຍາຍຕົວ, ກ້າວໜ້າ, ເສີມສ້າງບັນຍາກາດສິດໃສ ຢູ່ໃນສັງຄົມ, ເຮັດໃຫ້ພົນລະເມືອງລາວ ມີສຸຂະພາບເຂັ້ມແຂງ ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ, ມີນ້ຳໃຈກິລາ ທີ່ຜ່ອງໃສ, ສ້າງສະຕິຊາດ, ສາມາດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ຍົກຖານະບົດບາດຂອງຊາດ, ແນໃສ່ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມັກຄີ, ມິດຕະພາບ, ສັນຕິພາບ, ການຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດຢູ່ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ຮັບໃຊ້ພາລະກິດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2. ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ຂະບວນການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳຕ່າງໆ ໃນການຝຶກແອບ, ການແຂ່ງຂັນ, ການສະແດງ, ການແລກປ່ຽນ ແບບບຸກຄົນ, ລວມໝູ່ ທີ່ມີສິນລະປະ, ລວດລາຍສະເພາະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍແຂງແຮງ, ສວຍງາມ, ຈິດໃຈເບີກບານ, ສະໝອງໄດ້ຮັບການພັດທະນາ, ສ້າງຄວາມຊຳນານ, ປະສົບການທາງດ້ານເຕັກນິກ, ຍຸດທະວິທີ ເປັນທີ່ນິຍົມຊົມຊອບຂອງມວນຊົນ ກ້າວໄປເຖິງການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນ ເພື່ອຄວາມເປັນເລີດ, ນຳກຽດສັກສີ ແລະ ຊື່ສຽງມາສູ່ ຂະແໜງການ, ທ້ອງຖິ່ນ, ປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ກິລາ-ກາຍຍະກຳສະໝັກຫຼິ້ນ ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນການຝຶກແອບ, ການສະແດງ, ການແລກປ່ຽນ, ການແຂ່ງຂັນ ຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງມວນຊົນທົ່ວໄປ ເພື່ອຄວາມມ່ວນຊື່ນ, ຄວາມສາມັກຄີ, ມິດຕະພາບ ໂດຍບໍ່ຍຶດຖືເປັນອາຊີບ ແຕ່ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບ ແລະ ກະຕິກາທີ່ແນ່ນອນຂອງກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
2. ກິລາ-ກາຍຍະກຳອາຊີບ ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນການຝຶກແອບ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນຂອງ ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ຍຶດຖືເປັນອາຊີບ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບ ແລະ ກະຕິກາຂອງກິລາ-ກາຍຍະກຳອາຊີບຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
3. ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນໂຮງຮຽນ ໝາຍເຖິງ ການສິດສອນ, ຮຳຮຽນ, ຝຶກແອບ, ສະແດງ, ແຂ່ງຂັນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນໂຮງຮຽນ, ສູນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ;
4. ນັກກິລາ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ສະແດງ, ແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດໃດໜຶ່ງ;
5. ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໝາຍເຖິງ ຄູ່ຝຶກ, ກຳມະການຕັດສິນ, ຜູ້ບໍລິຫານການກິລາ, ແພດກິລາ, ນັກຈິດຕະສາດ, ນັກວິທະຍາສາດ ແລະ ຜູ້ຊ່ຽວຊານ ກ່ຽວກັບກິລາ;
6. ຄູ່ຝຶກ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ມີວິຊາສະເພາະ, ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ປະສົບການ, ຄວາມຊຳນານ ແລະ ເປັນຜູ້ແນະນຳ, ຝຶກສອນວິຊາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະເພດໃດໜຶ່ງ ໃຫ້ແກ່ນັກກິລາ ຫຼື ຜູ້ຫຼິ້ນກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
7. ກຳມະການຕັດສິນ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້, ວິຊາສະເພາະ, ປະສົບການ, ຄວາມສາມາດ, ເຂົ້າໃຈກົດລະບຽບ, ກະຕິກາ ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຕັດສິນການແຂ່ງຂັນ ກິລາ- ກາຍຍະກຳ ປະເພດໃດໜຶ່ງ;
8. ເຕັ້ນອາເອໂຣບົກ ໝາຍເຖິງ ການອອກກຳລັງກາຍຕາມຈັງຫວະສຽງເພງ.

ມາດຕາ 4 (ບັບປຸງ). ນະໂຍບາຍ ກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ລັດ ຖືເອົາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເປັນວຽກງານໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ໃນການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ, ສ້າງໃຫ້ຄົນເຮົາເປັນຜູ້ມີຄວາມອົດທົນ, ເຂັ້ມແຂງ, ມີຄວາມເສຍສະລະ, ມີລະບຽບວິໄນ, ມີນ້ຳໃຈຮັກຊາດ ເຮັດໃຫ້ສັງຄົມ ມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ມີບັນຍາກາດເບີກບານມ່ວນຊື່ນ.

ລັດ ຖືເອົາການສ້າງຂະບວນການກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນ ເປັນພື້ນຖານ ແລະ ການສ້າງກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບສູງ ເປັນສຳຄັນ ກ້າວໄປເຖິງການສ້າງກິລາ-ກາຍຍະກຳອາຊີບ ເທື່ອລະກ້າວ, ສົ່ງເສີມການແລກປ່ຽນ, ການແຂ່ງຂັນໃນລະດັບຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ລະດັບຊາດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ລັດ ເອົາໃຈໃສ່ລົງທຶນໃຫ້ແກ່ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ຄົ້ນຄວ້າ, ນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີດ້ານກິລາ, ການແພດກິລາ, ກໍ່ສ້າງບຳລຸງພະນັກງານ, ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳເປັນຕົ້ນ ເຍົາວະຊົນ ຜູ້ມີພອນສະຫວັນໃຫ້ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມໃນການຝຶກແອບ ແລະ ແຂ່ງຂັນ.

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການອະນຸລັກ ແລະ ພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳພື້ນເມືອງຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ, ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຜູ້ອາຍຸສູງ, ແມ່ຍິງ ແລະ ຄົນພິການ.

ລັດ ສິ່ງເສີມ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ການພັດທະນາ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ດ້ວຍນະໂຍບາຍຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ). ຫຼັກການ ກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕ້ອງດຳເນີນບົນພື້ນຖານຫຼັກການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ມີລັກສະນະຊາດ, ມະຫາຊົນ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ທັນສະໄໝ;
2. ຕິດພັນກັບການສຶກສາ, ວັດທະນະທຳ, ການພັດທະນາຄົນຮຸ່ນໝູ່, ສ້າງນັກກິລາ ໃຫ້ມີກຳລັງ ກາຍເຂັ້ມແຂງ, ມີນ້ຳໃຈຮັກຊາດ, ມີຄວາມອົດທົນເສຍສະລະ, ມີຈິດໃຈເຂັ້ມແຂງ, ມີຄວາມດຸໝັ່ນ, ທ່າງໂກຈາກສິ່ງເສບຕິດ ແລະ ສິ່ງຫຍໍ້ຫຍື້ອື່ນໆ;
3. ຮັບປະກັນໃຫ້ທົດສະດີ ຕິດພັນກັບພຶດຕິກຳຕົວຈິງ, ຕິດພັນກັບການຝຶກແອບ, ການສະແດງ ແລະ ການແຂ່ງຂັນ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ລະດັບຊາດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
4. ຮັບໃຊ້ພາລະກິດ ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
5. ຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ, ການເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດກົດລະບຽບ, ກະຕິກາ ແລະ ລະບຽບ ກົດໝາຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 6. ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງພົນລະເມືອງ ຕໍ່ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ພົນລະເມືອງລາວທຸກຄົນ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກ ອາຍຸ, ເພດ, ໄວ, ສຸຂະພາບ, ການພິການ, ຖານະທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ລ້ວນແຕ່ມີສິດ ຝຶກແອບ, ສະແດງ, ແຂ່ງຂັນ, ພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ດ້ວຍຄວາມ ຕົ້ນຕົວ ເພື່ອສຸຂະພາບ, ການມ່ວນຊື່ນ ແລະ ການພັກຜ່ອນ.

ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພັນທະປະກອບສ່ວນທຶນຮອນ, ພາທະນະ, ວັດຖຸອຸປະກອນ, ເຫື່ອແຮງ ແລະ ສະຕິປັນຍາ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ, ກ້າວໜ້າ, ທັນສະໄໝ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ.

ມາດຕາ 7. ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສິ່ງເສີມໃຫ້ມີການພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເພື່ອພັດທະນາ ກິລາ-ກາຍຍະກຳດ້ວຍການຍາດແຍ່ງການສະໜັບສະໜູນ, ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການຈັດ ການແຂ່ງຂັນ, ການເຂົ້າຮ່ວມການສະແດງ ແລະ ການແຂ່ງຂັນ, ການສ້າງບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ອື່ນໆ.

ພາກທີ II

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ໝວດທີ 1

ປະເພດ, ລາຍການ, ລະດັບ, ຮູບແບບ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 8. ປະເພດ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ປະເພດ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ຊື່ກິລາ-ກາຍຍະກຳໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີການຝຶກແອບ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນ ຕາມເຕັກນິກ, ກົດລະບຽບ, ກະຕິກາ ສະເພາະ ເຊັ່ນ ປະເພດ ບານເຕະ, ບານສົ່ງ, ບານບ້ວງ, ກະຕິ, ເປຕັງ, ມວຍ, ລອຍນ້ຳ, ແລ່ນ-ລານ, ກາຍຍະສິນ, ຍົກນ້ຳໜັກ, ເຕັ້ນອາເອໂຣບົກ ແລະ ປະເພດອື່ນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຕ່າງໆ.

ບາງປະເພດ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີຫລາຍຊະນິດ ເຊັ່ນ:

- ບານເຕະ ມີ ຊະນິດກາງແຈ້ງ ແລະ ຊະນິດໃນຮົ່ມ;
- ບານສົ່ງ ມີ ຊະນິດໃນຮົ່ມ ແລະ ຊະນິດທາດຊາຍ;
- ກິລາທາງນ້ຳ ມີ ຊະນິດລອຍນ້ຳ, ໂດດນ້ຳ ແລະ ຟ້ອນໃນນ້ຳ.

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະເພດໃດໜຶ່ງທີ່ຈະນຳເຂົ້າແຂ່ງຂັນນັ້ນ ຕ້ອງມີການຢັ້ງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງຈາກສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ລະດັບຊາດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 9. ລາຍການ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳບາງປະເພດ ໄດ້ແຍກອອກເປັນລາຍການຕາມການກຳນົດຂອງຄະນະກຳມະການຈັດການແຂ່ງຂັນແຕ່ລະຄັ້ງ ເຊັ່ນ:

- ປະເພດແລ່ນ ມີ ລາຍການ ແລ່ນ 100 ແມັດ, 200 ແມັດ, 400 ແມັດ, 1.500 ແມັດ, 10.000 ແມັດ, ແລ່ນມາຮາທອນ ແລະ ອື່ນໆ;
- ປະເພດບານເຕະ ມີ ລາຍການ ເຕະບານຊາຍ, ເຕະບານຍິງ;
- ປະເພດລອຍນ້ຳ ມີ ລາຍການ 100 ແມັດ, 200 ແມັດ, 4 x 100 ແມັດ, 1.500 ແມັດ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 10. ລະດັບ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໄດ້ຈັດລະດັບຕາມ ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຄວາມສາມາດ ຂອງກິລາ-ກາຍຍະກຳ. ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ສອງລະດັບ ດັ່ງນີ້:

1. ລະດັບມວນຊົນ:

- ຮາກຖານ ມີ ບ້ານ, ໂຮງຮຽນ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ແລະ ອື່ນໆ;
- ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ມີ ກະຊວງ, ອົງການ, ແຂວງ, ເມືອງ.

2. ລະດັບສູງ:

- ລະດັບຊາດ;
- ລະດັບ ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 11. ຮູບແບບ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໄດ້ຈັດລະບົບການເຄື່ອນໄຫວ ຕາມ ສອງ ຮູບແບບ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໝັກຫຼິ້ນ;
2. ອາຊີບ.

ໝວດທີ 2

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສະໝັກຫຼິ້ນ ແລະ ອາຊີບ

ມາດຕາ 12. ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສະໝັກຫຼິ້ນ

ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສະໝັກຫຼິ້ນ ແມ່ນ ຜູ້ຫຼິ້ນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໂດຍບໍ່ຍຶດຖືເປັນອາຊີບ ເປັນຕົ້ນ ຫຼິ້ນເພື່ອສຸຂະພາບ, ຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ຄວາມມ່ວນຊື່ນ.

ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສະໝັກຫຼິ້ນ ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ຂຶ້ນທະບຽນສັງກັດສະໂມສອນ ຫຼື ສະຫະພັນໃດໜຶ່ງ ຕາມຄວາມສະໝັກໃຈຂອງຕົນ;
2. ຝຶກແອບ, ເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕາມສະໂມສອນ ຫຼື ສະຫະພັນບ່ອນຕົນສັງກັດຢູ່;
3. ເຂົ້າຮ່ວມການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນ ໃນນາມສະໂມສອນ ຫຼື ສະຫະພັນບ່ອນຕົນສັງກັດຢູ່;
4. ຖືກຄັດເລືອກ, ຮັບຮອງເປັນນັກກິລາທິມຊາດ ຕາມມາດຕະຖານ ແລະ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງ

ການຂອງທິມຊາດ;

5. ໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ, ລາງວັນ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມຜົນງານຂອງປະເພດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ຕົນໄດ້ແຂ່ງຂັນ;

6. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ເມື່ອມີການເຈັບເປັນ, ເສຍອົງຄະ, ເສຍຊີວິດ ໃນເວລາເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕາມລະບຽບການ;

7. ຍົກຍ້າຍໄປສັງກັດຢູ່ສະໂມສອນອື່ນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມການຕົກລົງເຫັນດີຂອງສະໂມສອນ ແລະ ສະຫະພັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

8. ຮັບໃຊ້ສະໂມສອນ, ສະຫະພັນ ແລະ ຮັບໃຊ້ຊາດ ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ;

9. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ສຳລັບ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສະໝັກຫຼິ້ນ ທີ່ຖືກຄັດເລືອກເຂົ້າໃນທິມຊາດ ຍັງຕ້ອງປະຕິບັດ ລະບຽບການຂອງສູນຝຶກ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ ລວມທັງເວລາຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ສະແດງ, ແຂ່ງຂັນ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວອື່ນໆ.

ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ). ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ອາຊີບ

ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ອາຊີບ ແມ່ນ ຜູ້ຫລິ້ນກິລາ-ກາຍຍະກຳທີ່ຍຶດຖືເປັນອາຊີບ.

ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ອາຊີບ ມີສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ເຮັດສັນຍາ, ຂຶ້ນທະບຽນສັງກັດສະໂມສອນ, ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ອາຊີບ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ລະບຽບການຂອງກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສາກົນ;
2. ປະຕິບັດຕາມສັນຍາທີ່ຕົນໄດ້ເຊັນກັບສະໂມສອນ, ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ອາຊີບ;
3. ເຂົ້າຮ່ວມການຄັດເລືອກ ແລະ ແຂ່ງຂັນໃນທົ່ວຊາດ, ຮັບໃຊ້ຊາດ ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ;
4. ໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ, ລາງວັນ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມຜົນງານທີ່ຕົນໄດ້ແຂ່ງຂັນ;
5. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ເມື່ອມີການເຈັບເປັນ, ເສຍອົງຄະ, ເສຍຊີວິດ ໃນເວລາເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕາມລະບຽບການ ແລະ ສັນຍາ;
6. ຍົກຍ້າຍໄປສັງກັດຢູ່ສະໂມສອນອື່ນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມການຕົກລົງເຫັນດີຂອງສະໂມສອນ ແລະ ສະຫະພັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ເສຍພັນທະລາຍໄດ້ໃຫ້ລັດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
8. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ສຳລັບ ມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ອາຊີບໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 14. ປະເພດ ຄູ່ຝຶກກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ຄູ່ຝຶກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ສອງປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ຄູ່ຝຶກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສະໝັກຫຼິ້ນ;
2. ຄູ່ຝຶກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ອາຊີບ.

ມາດຕາ 15. ມາດຕະຖານ ຂອງຄູ່ຝຶກ

ຄູ່ຝຶກ ຕ້ອງມີມາດຕະຖານຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ມີຄຸນສົມບັດ, ຄຸນຈຸດທິ, ຈັນຍາບັນ ແລະ ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ກ່ຽວກັບການຝຶກແອບ, ການຝຶກຊ້ອມ ແລະ ການສົດສອນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
2. ມີປະກາສະນີຍະບັດ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນຈາກສະຖາບັນ ຫຼື ສະຫະພັນກິລາ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
3. ມີປະສົບການ, ຜົນງານທີ່ຖືກຮັບຮອງຈາກສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ

ສຳລັບ ຄູ່ຝຶກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ອາຊີບນັ້ນ ຍັງຕ້ອງມີປະກາສະນີຍະບັດອາຊີບ ແລະ ການຢັ້ງຢືນຈາກສະຫະພັນກິລາອາຊີບສາກົນ.

ມາດຕາ 16. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄູຝຶກ

ຄູຝຶກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສະໝັກຫຼິ້ນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ສິດສອນ, ແນະນຳ, ນຳພານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ເຂົ້າຮ່ວມການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນຕາມລາຍການ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະເພດຕ່າງໆ;
2. ສະເໜີການຍ້ອງຍໍ, ການຊົມເຊີຍ, ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ຕຳນິ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ຍັງຢືນການຝຶກແອບ, ການຝຶກຊ້ອມນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
3. ໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ, ລາງວັນ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມຜົນງານຕົວຈິງຂອງຕົນ;
4. ສະຫຼຸບ ລາຍງານ, ຕີລາຄາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ສະໂມສອນ ຫຼື ສະຫະພັນຂອງຕົນ;
5. ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະໂມສອນ, ສະຫະພັນກິລາ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບ ຄູຝຶກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ອາຊີບ ນອກຈາກສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງກ່າວນີ້ແລ້ວ ຍັງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ເຮັດສັນຍາກັບສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ອາຊີບ, ສະຫະພັນກິລາແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະຫະພັນກິລາສາກົນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ລະບຽບການຂອງກິລາ-ກາຍຍະກຳສາກົນ ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 17. ມາດຕະຖານ ຂອງກຳມະການຕັດສິນ

ກຳມະການຕັດສິນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີມາດຕະຖານຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ມີ ຄຸນສົມບັດ, ຄຸນຈຸດທິ, ຈັນຍາບັນ, ຄວາມຍຸຕິທຳ, ຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດ, ປະສົບການ, ວິຊາສະເພາະໃນການຕັດສິນກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
2. ມີປະກາສະນີຍະບັດ, ໃບຢັ້ງຢືນຈາກສະຖາບັນ ຫຼື ສະຫະພັນກິລາ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
3. ມີຜົນງານທີ່ຖືກຮັບຮອງຈາກສະຫະພັນກິລາ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ.

ມາດຕາ 18. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກຳມະການຕັດສິນ

ກຳມະການຕັດສິນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :

1. ແນະນຳ ກົດລະບຽບ, ກະຕິກາ, ກວດກາທາງດ້ານເຕັກນິກກ່ອນ ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນ;
2. ຮັບປະກັນຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍໃນເວລາແຂ່ງຂັນ;
3. ຕັດສິນດ້ວຍຄວາມຖືກຕ້ອງ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຍຸຕິທຳ ຕາມກົດລະບຽບ, ກະຕິກາ ຂອງການແຂ່ງຂັນ;
4. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ເມື່ອມີການເຈັບເປັນ, ເສັຍອົງຄະ, ເສັຍຊີວິດ ໃນເວລາເຄື່ອນໄຫວ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕາມລະບຽບການ ແລະ ສັນຍາ;
5. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຈາກການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນເວລາຕັດສິນ;

6. ໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ, ລາງວັນ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມຜົນງານ ແລະ ລະບຽບການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 19. ການມອບໂອນ, ຍົກຍ້າຍ ນັກກິລາ

ການມອບໂອນ, ຍົກຍ້າຍ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສະໝັກຫຼິ້ນ ຫຼື ອາຊີບ ລະຫວ່າງສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມການຕົກລົງກັນ ໂດຍມີການຮັບຮູ້ ຈາກສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ລະບຽບການຂອງສະຫະພັນກິລາສາກົນ.

ໝວດທີ 3

ກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນ

ມາດຕາ 20. ກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນ ແມ່ນ ກິດຈະກຳການຝຶກແອບ, ການສະແດງ, ການຫຼິ້ນ, ການແຂ່ງຂັນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳຂອງພົນລະເມືອງທົ່ວໄປ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກເຊື້ອຊາດ, ອາຍຸ, ເພດ, ໄວ, ສຸຂະພາບ, ການພິການ, ຖານະທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຢູ່ໃນຮາກຖານ, ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແນໃສ່ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ, ຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ຄວາມມ່ວນຊື່ນ ເປັນຕົ້ນຕໍ ໂດຍປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບ, ກະຕິກາທີ່ແນ່ນອນ.

ມາດຕາ 21. ພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນໂຮງຮຽນ

ພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນໂຮງຮຽນ ແມ່ນ ວິຊາຮຽນໜຶ່ງ ໃນຫຼັກສູດການສຶກສາ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດພື້ນຖານກ່ຽວກັບ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໂດຍຜ່ານບົດຮຽນ, ການເຄື່ອນໄຫວດັ່ງກ່າວ ເພື່ອເປັນການສົ່ງເສີມ ສຸຂະພາບ, ຄວາມສາມັກຄີ, ຄວາມມ່ວນຊື່ນ, ລະບຽບວິໄນ, ຜູ້ທີ່ມີພອນສະຫວັນດ້ານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທັງເປັນການປະກອບສ່ວນປະຕິບັດການສຶກສາຮອບດ້ານ.

ມາດຕາ 22 (ປັບປຸງ). ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດ ຕໍ່ພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນໂຮງຮຽນ

ລັດຖະບານ ມີນະໂຍບາຍລົງທຶນຕົ້ນຕໍ ເພື່ອຈັດສັນທີ່ດິນ, ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສະໜອງວັດຖຸອຸປະກອນ, ພາຫະນະ ໃຫ້ແກ່ວຽກງານພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນໂຮງຮຽນຂອງລັດ.

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ມີໜ້າທີ່ສ້າງຫຼັກສູດພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສຳລັບໂຮງຮຽນຕ່າງໆ ລວມທັງ ການກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງຄູອາຈານ, ການແນະນຳ ການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ.

ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ທີ່ມີໂຮງຮຽນ, ສູນ, ສະຖາບັນການສຶກສາ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດສັນທີ່ດິນ, ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສະໜອງວັດຖຸອຸປະກອນ, ສັບຊ້ອນຄູ-ອາຈານ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ແກ່ວຽກງານພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນໂຮງຮຽນທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ສຳລັບ ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ ທີ່ເປັນທັງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ລະດັບຊາດ ພາຍຫຼັງສຳເລັດການຝຶກແອບ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນແລ້ວ ລັດມີນະໂຍບາຍໃຫ້ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ ດັ່ງກ່າວ ໄດ້ສືບຕໍ່ຮຳຮຽນ, ບຳລຸງ ແລະ ສອບເສັງ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 23. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງໂຮງຮຽນ

ໂຮງຮຽນ, ສູນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍ ຕໍ່ພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດຕາມຫຼັກສູດ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
2. ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ ພື້ນຖານວັດຖຸອຸປະກອນ ພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ;
3. ຈັດຕັ້ງໃຫ້ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ສັງຄົມ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
4. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພໃຫ້ແກ່ຜູ້ສອນ ແລະ ຜູ້ຮຽນໃນເວລາເຄື່ອນໄຫວພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
5. ສົ່ງເສີມ ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາຜູ້ທີ່ມີພອນສະຫວັນທາງດ້ານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຂະບວນການກິລາ-ກາຍຍະກຳທັງຮັບປະກັນການສຶກສາຮຳຮຽນຂອງນັກຮຽນ, ນັກສຶກສານັ້ນ.

ມາດຕາ 24. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄູ-ອາຈານ

ຄູ-ອາຈານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ຕໍ່ພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດການສິດສອນວິຊາພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກສູດ;
2. ຈັດຕັ້ງການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນໂຮງຮຽນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
3. ສົ່ງເສີມ, ບຳລຸງ ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ ເປັນຕົ້ນ ຜູ້ທີ່ມີພອນສະຫວັນດ້ານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ສາມາດເຄື່ອນໄຫວເລີ່ມມາແຕ່ເຍົາໄວ;
4. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ ໃນການເຄື່ອນໄຫວພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
5. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 25. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ

ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ຕໍ່ພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຕັ້ງໜ້າຮຳຮຽນວິຊາພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ເຂັ້ມງວດ;
2. ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳ ພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕາມພອນສະຫວັນຂອງຕົນ;
3. ເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກແອບ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນ ແລະ ສາມາດຖືກຄັດເລືອກເປັນນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບສູງ;

4. ນຳໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ວັດຖຸອຸປະກອນ, ພາຫະນະຂອງວຽກງານພະລະສິກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນໂຮງຮຽນ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 26. ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນກຳລັງປະກອບອາວຸດ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນກຳລັງປະກອບອາວຸດ ແມ່ນ ການຝຶກແອບ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳທົ່ວໄປ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳຂອງກຳລັງປະກອບອາວຸດ ເພື່ອສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ, ຄວາມສາມັກຄີ, ຄວາມມ່ວນຊື່ນ, ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ກຳລັງປະກອບອາວຸດ ມີສິນລະປະຍຸດ, ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ມີລະບຽບວິໄນ, ມີແບບແຜນ ແລະ ຫັນສະໄໝ.

ມາດຕາ 27. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດ ຕໍ່ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນກຳລັງປະກອບອາວຸດ

ລັດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍ ຕໍ່ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນກຳລັງປະກອບອາວຸດ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດສັນທີ່ດິນ, ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານວັດຖຸ, ສະໜອງ ພາຫະນະ, ອຸປະກອນ, ງົບປະມານ, ສ້າງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ຄູ່ຝຶກ ທັງຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ແກ່ກຳລັງປະກອບອາວຸດ;
2. ປະກາດໃຊ້ມາດຕະຖານ ກ່ຽວກັບການຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ການສ້າງ, ການບຳລຸງ ຄູ່ຝຶກ, ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ກຳນົດນະໂຍບາຍ, ລາງວັນ ສຳລັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນກຳລັງປະກອບອາວຸດ.

ມາດຕາ 28. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງກຳລັງປະກອບອາວຸດ

ກຳລັງປະກອບອາວຸດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍ ຕໍ່ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງແຜນການຝຶກແອບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ, ນັກຮົບຂອງຕົນ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ເປັນປົກກະຕິ ແລະ ຫົວເຖິງ;
2. ສ້າງທຸກເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ, ນັກຮົບ ໄດ້ມີໂອກາດເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນກົມກອງຂອງຕົນ ແລະ ໃນສັງຄົມ;
3. ນຳໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານວັດຖຸ, ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 29. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະນັກງານ, ນັກຮົບ

ພະນັກງານ, ນັກຮົບ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ເອົາໃຈໃສ່ຝຶກແອບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕາມແຜນການຂອງກົມກອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
2. ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນກົມກອງຂອງຕົນ ແລະ ໃນສັງຄົມ;
3. ໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກເຂົ້າເປັນນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບສູງ ຫຼື ທົ່ມຊາດ;
4. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 30. ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສຳລັບພະນັກງານ, ຜູ້ອາຍຸສູງ ແລະ ແມ່ຍິງ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສຳລັບ ພະນັກງານ, ຜູ້ອາຍຸສູງ, ແມ່ຍິງ ແມ່ນ ການຝຶກແອບ, ການອອກກຳລັງກາຍ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນ ເພື່ອສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ , ຄວາມສາມັກຄີ ເພື່ອເຮັດຫຼ້ອນໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ແລະ ສືບຕໍ່ປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ.

ລັດ ແລະ ສັງຄົມ ສ້າງເງື່ອນໄຂ, ສົ່ງເສີມໃຫ້ພະນັກງານ, ຜູ້ອາຍຸສູງ, ແມ່ຍິງ ໄດ້ເຄື່ອນໄຫວຝຶກແອບ, ຫຼິ້ນ, ສະແດງ, ແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນທຸກຂັ້ນ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ໂຄສະນາສຶກສາອົບຮົມ ໃຫ້ພະນັກງານ, ຜູ້ອາຍຸສູງ, ແມ່ຍິງ ມີຄວາມຕື່ນຕົວ ແລະ ຕັ້ງໜ້າເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ເປັນຂະບວນພົດພື້ນ ແລະ ສະໝໍ່າສະເໝີ.

ມາດຕາ 31. ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສຳລັບຄົນພິການ

ລັດ ມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມໃຫ້ຄົນພິການ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອສຸຂະພາບ ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ສ້າງຄວາມມ່ວນຊື່ນ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຈິດໃຈ ເຊື່ອມຕົວເຂົ້າສັງຄົມໄດ້ເປັນຢ່າງດີ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ລັດ ມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມໃຫ້ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ໃຫ້ການອຸປະຖຳ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສຳລັບຄົນພິການ.

ລັດ ແລະ ສັງຄົມ ປະຕິບັດລະບອບອຸດໜູນຕໍ່ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຄົນພິການ ໃນການຝຶກແອບ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມແຂ່ງຂັນ ຊຶ່ງລາງວັນລະດັບ ທ້ອງຖິ່ນ, ລະດັບຊາດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທຸກຂັ້ນ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ຄົນພິການເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າອອກແບບກິດຈະກຳ, ຫຼັກສູດ, ຕຳລາ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄົນພິການແຕ່ລະປະເພດ.

ມາດຕາ 32 (ບັບປຸງ). ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສຳລັບຜູ້ອອກແຮງງານ

ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນທີ່ນຳໃຊ້ແຮງງານ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໄດ້ເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ແລະ ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຕ້ອງສົມທົບກັບກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ-ສັງຄົມ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງປຶ້ມຄູ່ມື ຫັດກາຍຍະບໍລິຫານ, ອອກແບບກິດຈະກຳກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອສຸຂະພາບ ແລ້ວນຳໄປເຜີຍແຜ່ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ຜູ້ອອກແຮງງານ ກໍຕ້ອງມີຄວາມຕື່ນຕົວເຄື່ອນໄຫວ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 33. ກິລາ-ກາຍຍະກຳພື້ນເມືອງ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳພື້ນເມືອງ ແມ່ນ ກິດຈະກຳທີ່ມີຮູບແບບການຫຼິ້ນ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນດັ້ງເດີມຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໃນວັນບຸນ, ງານປະເພນີຕ່າງໆ ເພື່ອເສີມສ້າງສຸຂະພາບທາງດ້ານຮ່າງກາຍ

ແລະ ຈິດໃຈ ເຊັ່ນ ກິລາ ໝາກຂ່າງ, ຍິງໜ້າ, ຊ່ວງເຮືອ, ແຂ່ງກອງຄູ່, ກອງທາງ, ມວຍລາຍລາວ, ຕີຄີ, ໂຍນ ໝາກຄອນ.

ລັດ ມີນະໂຍບາຍ ເພື່ອອະນຸລັກ ແລະ ສົ່ງເສີມກິລາ-ກາຍຍະກຳພື້ນເມືອງຂອງປະຊາຊົນບັນດາ ເຜົ່າ ໃຫ້ມີການພັດທະນາ, ຍືນຍົງ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງກິລາ-ກາຍຍະກຳແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ສັງຄົມ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງ, ເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພື້ນເມືອງ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 34. ກິລາ-ກາຍຍະກຳເພື່ອການບັນເທີງ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອການບັນເທີງ ແມ່ນ ກິດຈະກຳ ຊຶ່ງຜູ້ຫຼິ້ນນຳມາສະແດງ ເພື່ອຄວາມມ່ວນຊື່ນ ແລະ ເອກອ້າງຄວາມສາມາດ ໃນງານຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ການສະແດງກາຍຍະສິນ, ການເຕັ້ນອາເອໂຣບົກ.

ລັດ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອການບັນເທີງ ແນໃສ່ສົ່ງເສີມຜູ້ທີ່ມີ ພອນສະຫວັນ, ຄວາມສາມາດພິເສດ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງສັງຄົມ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງກິລາ-ກາຍຍະກຳແຕ່ລະຂັ້ນ ຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອການບັນເທີງໃຫ້ຖືກຕ້ອງ.

ມາດຕາ 35. ການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນ

ການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນ ແມ່ນ ການແຂ່ງຂັນທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບປະເພດກິລາ-ກາຍຍະ ກຳໃດໜຶ່ງ ໂດຍບໍ່ເຈາະຈົງເຖິງສະຖິຕິ, ມາດຕະຖານ ແຕ່ຕ້ອງດຳເນີນໄປຕາມກົດລະບຽບ ແລະ ກະຕິກາ ການແຂ່ງຂັນປະເພດດັ່ງກ່າວ ແນໃສ່ສ້າງຄວາມມ່ວນຊື່ນ, ຄວາມສາມັກຄີ, ສຸຂະພາບ, ມິດຕະພາບ, ຄວາມ ເຂົ້າໃຈ ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ທັງເປັນການປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ສັງຄົມມີຄວາມປອດໃສ, ທ່າງໄກຈາກສິ່ງເສບ ຕິດ.

ການຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນ ແມ່ນ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ການ ຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໃຫ້ມີການຄຸ້ມຄອງຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ໝວດທີ 4

ກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບສູງ

ມາດຕາ 36. ກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບສູງ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບສູງ ແມ່ນ ກິດຈະກຳການແຂ່ງຂັນທີ່ແນໃສ່ ບັນລຸຜົນທາງດ້ານມາດຕະຖານ, ເຕັກນິກ, ຍຸດທະວິທີ, ວິທະຍາສາດ, ສະຖິຕິ, ຄຸນນະພາບໃນລະດັບຊາດ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 37. ການຈັດການແຂ່ງຂັນ

ການຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບສູງ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳປະ ເພດໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍປະເພດ ໃນທົ່ວປະເທດ ລວມທັງງານມະຫາກຳກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ, ອະນຸພາກ ພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 38 (ປັບປຸງ). ການອະນຸຍາດຈັດການແຂ່ງຂັນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບສູງ

ການຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບສູງ ປະເພດໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍປະເພດ ໃນທົ່ວປະເທດ ແມ່ນ ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ຕາມການສະເໜີຂອງສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການຈັດງານມະຫາກຳກິລາແຫ່ງຊາດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ຕາມການສະເໜີຂອງ ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

ມາດຕາ 39 (ປັບປຸງ). ຄະນະກິລາ-ກາຍຍະກຳທິມຊາດ

ຄະນະກິລາ-ກາຍຍະກຳທິມຊາດປະເພດໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍປະເພດ ແມ່ນ ຄະນະທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຕາມການສະເໜີຂອງສະຫະພັນກິລາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອໄປເຄື່ອນໄຫວຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ.

ມາດຕາ 40. ມາດຕະຖານຂອງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳທິມຊາດ

ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳທິມຊາດ ມີ ມາດຕະຖານຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນຄົນທີ່ຖືສັນຊາດລາວ ຫຼື ສັນຊາດອື່ນ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ;
2. ມີຈິດໃຈຮັກຊາດ (ສຳລັບນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳທີ່ຖືສັນຊາດລາວ), ມີຄຸນສົມບັດ, ຈັນຍາບັນ, ມີນ້ຳໃຈນັກກິລາ, ຄວາມເສັຍສະລະ, ຄວາມມຸ່ງຫວັງພັດທະນາຕົນເອງ, ມີລະບຽບວິໄນ, ສະຕິຕໍ່ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ;
3. ມີພອນສະຫວັນດ້ານກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
4. ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ມີຮູບຮ່າງເໝາະສົມກັບກິລາປະເພດທີ່ຕົນຫຼິ້ນ.

ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳທິມຊາດ ທີ່ຖືກຄັດເລືອກ ຕາມມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວແລ້ວ ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ ຕາມຫຼັກວິຊາການ.

ມາດຕາ 41. ການຮັບຮອງຜົນງານ ແລະ ສະຖິຕິການແຂ່ງຂັນ

ຄະນະສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ ຂອງກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດຕ່າງໆ ເປັນຜູ້ຮັບຮອງຜົນງານ, ຈັດລະດັບ ແລະ ສະຖິຕິການແຂ່ງຂັນຂອງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທັງຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 42. ການກຳນົດລາງວັນ

ຄະນະກຳມະການຈັດການແຂ່ງຂັນ ເປັນຜູ້ກຳນົດລາງວັນ ແລະ ບຳເນັດ ສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບສູງ ແຕ່ລະຄັ້ງ.

ພາກທີ III

ການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ໝວດທີ 1

ການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນ

ມາດຕາ 43. ການພັດທະນານັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ການພັດທະນານັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ການເລືອກເຟັ້ນ, ເຕົ້າໂຮມ, ບຳລຸງ, ສ້າງ, ຝຶກແອບ, ທົດສອບນັກກິລາໃນລະດັບຮຸ່ນອາຍຸຕ່າງໆ ລວມທັງ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນ ໃຫ້ມີຄວາມຊຳນິ ຊຳນານ, ສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ມີນ້ຳໃຈຮັກຊາດ, ອົດທົນ, ດຸໝັ່ນ, ມີໄຫວພົບ ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມການຫຼິ້ນ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງ.

ມາດຕາ 44. ການພັດທະນານັກກິລາ-ກາຍຍະກຳທີ່ມີພອນສະຫວັນ

ການພັດທະນານັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ມີພອນສະຫວັນ ແມ່ນ ການເລືອກເຟັ້ນ ຜູ້ທີ່ມີພອນສະຫວັນ ແຕ່ເຍົາໄວໃນກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດໃດໜຶ່ງ ມາເຕົ້າໂຮມ, ບຳລຸງ, ສ້າງ, ຝຶກແອບໃຫ້ເປັນລະບົບຕໍ່ເນື່ອງ ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຊຳນິ ຊຳນານຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການແຂ່ງຂັນລະດັບສູງໃນອະນາຄົດ.

ລັດ ແລະ ສັງຄົມ ເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດຕໍ່ການພັດທະນານັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ມີພອນສະຫວັນ ດ້ວຍການສ້າງໂຮງຮຽນພອນສະຫວັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ລວມທັງການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຢ່າງເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 45. ການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ການຝຶກອົບຮົມ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ທາງດ້ານທົດສະດີ ແລະ ພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ກ່ຽວກັບວິຊາການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບສູງ.

ລັດ ແລະ ສັງຄົມ ເອົາໃຈໃສ່ພັດທະນາບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ດ້ວຍການລົງທຶນ ສ້າງໂຮງຮຽນ, ສູນ, ສະຖາບັນ, ສະໜອງງົບປະມານ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸອຸປະກອນ, ຄູ, ອາຈານ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນດັ່ງກ່າວ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ກິລາ-ກາຍຍະກຳມີການຂະຫຍາຍຕົວຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.

ໝວດທີ 2

ການພັດທະນາວິຊາການ ແລະ ວິທະຍາສາດ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 46. ວິຊາການ ແລະ ວິທະຍາສາດ

ວິຊາການ ແລະ ວິທະຍາສາດ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ທິດສະດີ ແລະ ພຶດຕິກຳ ກ່ຽວກັບເຕັກນິກ, ຍຸດທະວິທີ ທີ່ສົມບູນ ຊຶ່ງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ທິດລອງ ແລະ ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການສິດສອນ, ອົບຮົມ, ຝຶກແອບ, ທິດສອບ, ສະແດງ ແລະ ແຂ່ງຂັນ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 47. ການພັດທະນາວິຊາການ ແລະ ວິທະຍາສາດ

ການພັດທະນາວິຊາການ ແລະ ວິທະຍາສາດ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ການຄົ້ນຄວ້າ, ຊອກຄູ້, ວິໄຈ, ສະຫຼຸບເປັນທິດສະດີ, ເປັນບົດຮຽນໃໝ່ ທີ່ທັນສະໄໝຂຶ້ນຢູ່ເລື້ອຍໆ ແລ້ວນຳເອົາໄປປະຕິບັດຢູ່ໃນພຶດຕິກຳຕົວຈິງ ເຊັ່ນ ການຝຶກແອບ, ທິດສອບ, ສະແດງ ແລະ ແຂ່ງຂັນ.

ລັດ, ສັງຄົມ, ບຸກຄົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການພັດທະນາວິຊາການ ແລະ ວິທະຍາສາດ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ດ້ວຍການລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານວັດຖຸ, ສະໜອງພາຫະນະ, ອຸປະກອນ, ງົບປະມານ, ບຸກຄະລາກອນໃຫ້ແກ່ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ເປັນຕົ້ນ ການສ້າງໂຮງຮຽນ, ສູນ, ສະຖາບັນການສຶກສາ, ສະຖາບັນວິທະຍາສາດກິລາ-ກາຍຍະກຳ.

ໝວດທີ 3

ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 48. ພື້ນຖານໂຄງລ່າງກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ພື້ນຖານໂຄງລ່າງກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຮຳຮຽນ, ຝຶກແອບ, ສະແດງ, ແຂ່ງຂັນ ຊຶ່ງມີດັ່ງນີ້:

1. ໂຮງຮຽນ, ສູນ ແລະ ສະຖາບັນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ;
2. ສະໂມສອນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
3. ໂຮງຮຽນພອນສະຫວັນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
4. ສະຖານທີ່ຝຶກແອບ, ສະແດງ ແລະ ແຂ່ງຂັນ;
5. ສະຖານທີ່ບໍລິການ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ.

ມາດຕາ 49. ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນ

ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຈັດສັນທີ່ດິນ, ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ປະກອບພາຫະນະ, ອຸປະກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນໃຫ້ດີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ເປັນຕົ້ນ ໂຮງຮຽນ, ສະຖາບັນການສຶກສາ, ບ້ານ, ເມືອງ, ໂຮງງານ, ສຳນັກງານ, ອົງການ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 50. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງລັດ

ລັດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຈັດສັນທີ່ດິນ, ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ປະກອບພາຫະນະ, ອຸປະກອນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອຮອງຮັບການຝຶກແອບ, ສະແດງ, ແຂ່ງຂັນ ແລະ ເປັນເຈົ້າພາບຈັດການແຂ່ງຂັນລະ ດັບທ້ອງຖິ່ນ, ລະດັບຊາດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ໝວດທີ 4

ການພັດທະນາການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບຊາດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

ມາດຕາ 51. ການພັດທະນາການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນ

ການພັດທະນາການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບຊາດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບດ້ວຍຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ການວາງແຜນ;
2. ການຄັດເລືອກ ແລະ ເຕົ້າໂຮມ;
3. ການບຳລຸງ ແລະ ຝຶກແອບ;
4. ການທົດສອບ;
5. ການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນ;
6. ການສະຫຼຸບ, ຍ້ອງຍໍ ແລະ ໃຫ້ລາງວັນ.

ມາດຕາ 52. ການວາງແຜນ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນມີປະສິດທິຜົນ ຕ້ອງມີການກະກຽມຮອບດ້ານ ໃນນັ້ນ ແມ່ນ ການວາງແຜນ ແລະ ປະຕິບັດແຜນການໃຫ້ສຳເລັດຜົນ. ໃນແຜນການ ຕ້ອງກຳນົດການຄັດເລືອກ, ເຕົ້າໂຮມ, ບຳລຸງ, ຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ທົດສອບນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພ້ອມທັງການກະກຽມບຸກຄະລາກອນອື່ນ, ສະຖານທີ່, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນ ແລະ ງົບປະມານຮັບໃຊ້.

ມາດຕາ 53. ການຄັດເລືອກ ແລະ ເຕົ້າໂຮມ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ການຄັດເລືອກນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕ້ອງດຳເນີນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການ, ມາດຕະຖານ, ວິທະ ຍາສາດ, ຄວາມສາມາດຕົວຈິງ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ໂປ່ງໃສ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເປັນຕົ້ນ ຜູ້ມີພອນ ສະຫວັນ, ຄວາມແຂງແຮງ, ຄວາມສາມາດ, ປະສົບການຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ ເຕົ້າໂຮມ ເຂົ້າສູນໃຫ້ທັນເວລາ.

ມາດຕາ 54. ການບຳລຸງ ແລະ ຝຶກແອບ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ການບຳລຸງ, ຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມແຜນການຂອງການເຂົ້າ ຮ່ວມການແຂ່ງຂັນ, ການຝຶກແອບ ແລະ ຝຶກຊ້ອມ ຂອງຄູຝຶກ ໂດຍອີງໃສ່ຈຸດພິເສດຂອງນັກກິລາ-ກາຍຍະ ກຳ ແລະ ຄູ່ແຂ່ງຂັນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຍາດໄດ້ໄຊຊະນະ.

ມາດຕາ 55. ການທົດສອບນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ຜ່ານການຝຶກແອບຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຕາມແຜນການແລ້ວ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຍັງຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການທົດສອບດ້ວຍການກວດກາ, ແຂ່ງຂັນ ເພື່ອປະເມີນຜົນດ້ານຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດຂອງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ກ່ຽວກັບເຕັກນິກ, ຍຸດທະວິທີ, ພະລະກຳລັງ ແນໃສ່ເສີມສ້າງ ແລະ ປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ກ່ອນເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນ.

ມາດຕາ 56. ການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນ

ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ຄູ່ຝຶກ, ຜູ້ບໍລິຫານການກິລາ ຕ້ອງໄດ້ຍົກສູງຈິດໃຈຊາດ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມເສັຍສະລະ, ຄວາມກ້າຫານ, ຄວາມອິດທິນ, ຄວາມສາມັກຄີ, ຄວາມເປັນເອກະພາບໃນທິມງານ, ມີນ້ຳໃຈນັກກິລາ, ສຸມທຸກສະຕິປັນຍາ ແລະ ທຸ່ມເທທຸກກຳລັງວັງຊາ ເຂົ້າໃນການແຂ່ງຂັນ ແນໃສ່ໃຫ້ສາມາດຍາດໄດ້ໄຊຊະນະ ແລະ ກຽດຊື່ສຽງ.

ມາດຕາ 57. ການສະຫຼຸບ, ຍ້ອງຍໍ ແລະ ໃຫ້ລາງວັນ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ຜ່ານການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນແຕ່ລະຄັ້ງ ຕ້ອງມີການສະຫຼຸບຕີລາຄາ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນ. ຜູ້ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ ນອກຈາກລາງວັນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການແຂ່ງຂັນແລ້ວ ຍັງຈະໄດ້ຮັບບຳເນັດ, ການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຈາກລັດ ແລະ ສັງຄົມ ຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ຕາມລະບຽບການ.

ໝວດທີ 5

ການຈັດການແຂ່ງຂັນ

ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບຊາດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

ມາດຕາ 58. ການຈັດການແຂ່ງຂັນ

ການຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບຊາດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ປະກອບດ້ວຍວຽກງານຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບ ແລະ ກຳມະການ ດ້ານຕ່າງໆ;
2. ການສ້າງກິດລະບຽບ;
3. ການກະກຽມສະຖານທີ່, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ພິທີເປີດ-ປິດ;
4. ການໂຄສະນາ ແລະ ປຸກລະດົມມວນຊົນເຂົ້າຮ່ວມ;
5. ວຽກງານຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ;
6. ງົບປະມານ

ມາດຕາ 59. ການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບ ແລະ ກຳມະການ

ໃນການຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແຕ່ລະລະດັບ, ແຕ່ລະຄັ້ງ ຕ້ອງມີການແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະຮັບຜິດຊອບ ແລະ ກຳມະການ ດ້ານຕ່າງໆ ຄື ດ້ານເຕັກນິກ, ກຳມະການຕັດສິນ, ສະຖານທີ່ແຂ່ງຂັນ, ການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ແພດ, ທີ່ພັກ-ອາຫານ, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ອື່ນໆ.

ຄະນະຮັບຜິດຊອບ ແລະ ກຳມະການ ຈັດການແຂ່ງຂັນດ້ານຕ່າງໆ ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດສິດ, ໜ້າທີ່, ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ລະອຽດ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ແບ່ງງານກັນຢ່າງຈະແຈ້ງ.

ມາດຕາ 60. ການສ້າງກົດລະບຽບ

ໃນການຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແຕ່ລະລະດັບ, ແຕ່ລະຄັ້ງ ຄະນະຮັບຜິດຊອບ ແລະ ກຳມະການດ້ານຕ່າງໆ ຕ້ອງສ້າງກົດລະບຽບ, ກະຕິກາການແຂ່ງຂັນໃຫ້ເໝາະສົມ ຕາມຄວາມເປັນຈິງຂອງການແຂ່ງຂັນດັ່ງກ່າວ ແລະ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ, ກົດລະບຽບ ແລະ ກະຕິກາຂອງອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 61. ການກະກຽມ ສະຖານທີ່, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ພິທີເປີດ-ປິດ

ເພື່ອກະກຽມໃຫ້ແກ່ການເປັນເຈົ້າພາຍຈັດການແຂ່ງຂັນ ແຕ່ລະລະດັບ, ແຕ່ລະຄັ້ງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງມີສະຖານທີ່ຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ສະແດງ ແລະ ແຂ່ງຂັນ ລວມທັງ ທີ່ພັກ-ອາຫານ, ພາຫະນະຂົນສົ່ງ, ອຸປະກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານຂອງປະເພດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ທຳການແຂ່ງຂັນນັ້ນ. ພ້ອມກັນນີ້ ກໍຕ້ອງກະກຽມພິທີເປີດ-ປິດ ຢ່າງເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 62. ການໂຄສະນາ ແລະ ບຸກລະດົມມວນຊົນເຂົ້າຮ່ວມ

ໃນການເປັນເຈົ້າພາຍຈັດການແຂ່ງຂັນ ແຕ່ລະລະດັບ, ແຕ່ລະຄັ້ງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ເປັນຕົ້ນ ຄະນະຮັບຜິດຊອບຈັດການແຂ່ງຂັນ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ໂຄສະນາ, ບຸກລະດົມ ໃຫ້ມວນຊົນມີຄວາມຕື່ນຕົວເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ເປັນເຈົ້າພາຍຮ່ວມກັນ.

ມາດຕາ 63. ວຽກງານຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ

ການຈັດການແຂ່ງຂັນແຕ່ລະລະດັບ, ແຕ່ລະຄັ້ງ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ຄວາມປອດໄພກ່ອນການແຂ່ງຂັນ, ໄລຍະແຂ່ງຂັນ ແລະ ຫຼັງການແຂ່ງຂັນ. ເພື່ອຮັບປະກັນວຽກງານດັ່ງກ່າວ ນອກຈາກຄະນະຮັບຜິດຊອບດ້ານຄວາມສະຫງົບເປັນກຳລັງຫຼັກແຫຼ່ງແລ້ວ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບເຂົ້າຮ່ວມໃນວຽກງານປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ມາດຕາ 64 (ໃໝ່). ງົບປະມານ

ໃນການຈັດການແຂ່ງຂັນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແຕ່ລະລະດັບ, ແຕ່ລະຄັ້ງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງກະກຽມຂັ້ນແຜນງົບປະມານ ຢ່າງພຽງພໍ ເພື່ອຮັບປະກັນວຽກງານດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດ ແລະ ຕ້ອງຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ງົບປະມານນັ້ນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 6
ທຸລະກິດກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 65 (ປັບປຸງ). ທຸລະກິດກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ທຸລະກິດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ການລົງທຶນພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອເປັນການທາລາຍໄດ້ ແລະ ຜົນຕອບແທນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍທຸລະກິດຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ການເຄື່ອນໄຫວຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
2. ການຜະລິດ, ສົ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າ ເຕັກນິກ, ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ພາທະນະ, ວັດຖຸອຸປະກອນ, ການອອກແບບ ແລະ ການສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
3. ການບໍລິການ ກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ.

ມາດຕາ 66 (ປັບປຸງ). ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດສາມາດສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ຫຼື ສະໂມສອນ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດກິລາ-ກາຍຍະກຳ. ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ວິສາຫະກິດ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ເງື່ອນໄຂການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ມີສຳນັກງານ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
2. ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ພາທະນະ, ວັດຖຸອຸປະກອນ ຮັບໃຊ້ການເຄື່ອນໄຫວ;
3. ມີບຸກຄະລາກອນທີ່ມີວິຊາສະເພາະ;
4. ມີແຫຼ່ງການເງິນ ເພື່ອສາມາດເຄື່ອນໄຫວ.

ມາດຕາ 67 (ປັບປຸງ). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງວິສາຫະກິດ ຫຼື ສະໂມສອນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ວິສາຫະກິດ ຫຼື ສະໂມສອນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
3. ປະຕິບັດພັນທະເສຍພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ, ການບໍລິການຕ່າງໆ ໃຫ້ລັດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
4. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຮີດຄອງປະເພນີ, ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ;
5. ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ວຽກງານ ກິລາ-ກາຍຍະກຳຂອງ ສປປ ລາວ ມີຄວາມກ້າວໜ້າ ເຂັ້ມແຂງ.

ໝວດທີ 7

ການໂຄສະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 68. ການໂຄສະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ການໂຄສະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ການສຶກສາອົບຮົມ, ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ, ການປະຊາສຳພັນ ໃຫ້ສັງຄົມ ຮູ້ໄດ້ຄຸນປະໂຫຍດ, ຈຸດປະສົງ, ຂະບວນການ, ວິທີການເຄື່ອນໄຫວ, ເຕັກນິກຂອງກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ອື່ນໆ ແນໃສ່ສ້າງຄ່ານິຍົມ, ສ້າງສະຕິຊາດ, ຄວາມສາມັກຄີ, ລະບຽບວິໄນ, ຈັນຍາບັນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສັງຄົມໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວນັບມື້ນັບກວ້າງຂວາງ ແລະ ມີການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ນັບມື້ນັບດີຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 69. ເນື້ອໃນໂຄສະນາ

ເນື້ອໃນໂຄສະນາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ການສະໜອງຄວາມຮູ້ທົ່ວໄປກ່ຽວກັບກິດລະບຽບ, ກະຕິກາ, ຫຼັກການ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການຝຶກແອບ, ການຝຶກຊ້ອມ, ການສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
2. ການເຜີຍແຜ່ຄຸນປະໂຫຍດ, ເຕັກນິກ, ຍຸດທະວິທີ, ວິທະຍາສາດ, ຄູ່ມືການສິດສອນ ກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳຕ່າງໆ;
3. ການປຸກລະດົມ, ຂົນຂວາຍ ໃຫ້ສັງຄົມ, ລູກຫຼານ ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ພັດທະນາ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ດ້ວຍການປະກອບທຶນ, ວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈ, ສະໜອງພາຫະນະ, ອຸປະກອນໃຫ້ແກ່ວຽກງານດັ່ງກ່າວ;
4. ການເຜີຍແຜ່ຜົນສຳເລັດ, ຜົນງານ, ການເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນຂອງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳແຕ່ລະຊັ້ນ ແລະ ແຕ່ລະຄັ້ງ;
5. ການພົວພັນ, ຮ່ວມມື, ແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ດ້ານກິລາ-ກາຍຍະກຳກັບຕ່າງປະເທດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 70. ຮູບການ ແລະ ວິທີການໂຄສະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ການໂຄສະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ນຳໃຊ້ຮູບການ ແລະ ວິທີການ ດັ່ງນີ້:

1. ຜ່ານລະບົບສື່ມວນຊົນຂອງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ເຊັ່ນ ສົ່ງພິມ, ວິທະຍຸ, ໂທລະພາບ, ອິນເຕີເນັດ, ອີເມວ ແລະ ເວບໄຊ;
2. ຜ່ານການປະຊາສຳພັນໃນງານແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເປັນຕົ້ນ ງານມະຫາກຳກິລາແຫ່ງຊາດ;
3. ຜ່ານຮູບການ ແລະ ວິທີການໂຄສະນາອື່ນ.

ໝວດທີ 8
ກອງທຶນກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 71. ການສ້າງຕັ້ງກອງທຶນ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການສ້າງຕັ້ງກອງທຶນຂຶ້ນ ເພື່ອພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ກວ້າງຂວາງ, ກ້າວໜ້າ, ທັນສະໄໝ ແລະ ມີຄຸນນະພາບສູງຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ.

ມາດຕາ 72. ແຫຼ່ງກອງທຶນ

ກອງທຶນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ໄດ້ມາຈາກ:

1. ງົບປະມານຂອງລັດ;
2. ລາຍໄດ້ຈາກການຈັດການແຂ່ງຂັນ ແລະ ລາຍໄດ້ອື່ນທີ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ເປັນຕົ້ນການຂາຍລິຂະສິດ ກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຊະນິດໃດໜຶ່ງ;
3. ການອຸປະຖຳຈາກບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ;
4. ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 73 (ປັບປຸງ). ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ກອງທຶນ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ກອງທຶນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ. ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ກອງທຶນດັ່ງກ່າວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ພາກທີ IV
ການຈັດຕັ້ງກິລາ-ກາຍຍະກຳທາງສັງຄົມ
ໝວດທີ 1
ຄະນະກຳມະການກິລາໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ

ມາດຕາ 74. ຄະນະກຳມະການກິລາໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ

ຄະນະກຳມະການກິລາໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ ມີຊື່ຫຍໍ້ວ່າ " ຄອລ " ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ ສປປ ລາວ ໃນການເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການເຄື່ອນໄຫວກິລາໂອແລມປິກ ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ມີພາລະບົດບາດພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳລາວ, ນຳເອົາຊື່ສຽງກຽດສັກສີ, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ໃນເວທີສາກົນ.

ມາດຕາ 75 (ປັບປຸງ). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ

ຄະນະກຳມະການໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເຂົ້າຮ່ວມການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ພັດທະນາຂະບວນການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພາຍໃນປະເທດ;

2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ໃຫ້ສັງຄົມ ຮູ້ໄດ້ຄຸນປະໂຫຍດຂອງກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ມີຄວາມມັກ ແລະ ມີນ້ຳໃຈນັກກິລາ;
3. ສະໜັບສະໜູນສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ, ຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ;
4. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອ, ອຸປະຖຳຈາກອົງການໄອແລມປິກ ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຕາມລະບຽບການ;
5. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເພື່ອພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະເພດຕ່າງໆ ໃຫ້ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານສາກົນເທື່ອລະກ້າວ;
6. ສົມທົບກັບ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ກຽມເຂົ້າຮ່ວມງານແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນລະດັບ ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຫຼື ການເປັນເຈົ້າພາບງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບຕ່າງໆ;
7. ເຂົ້າຮ່ວມເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ຄະນະກຳມະການໄອແລມປິກສາກົນ ຮັບຮອງ ແລະ ວາງອອກ ເຊັ່ນ ຊີເກມ, ເອຊຽນເກມ, ອິນດໍເກມ, ປາຣາລິມປິກ, ໂອລິມປິກເກມ;
8. ເປັນຕົວແທນຂອງຊາດ ໃນການເຄື່ອນໄຫວ, ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບການຈັດຕັ້ງກິລາໄອແລມ ປິກຂອງຕ່າງປະເທດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
9. ສາມາດຖືກຄັດເລືອກເຂົ້າໃນຄະນະບໍລິຫານງານຂອງຄະນະກຳມະການໄອແລມປິກອະນຸ ພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
10. ຮຽກໂຮມປະຊຸມ, ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ, ສະຫຼຸບ, ຖອດຖອນບົດຮຽນ, ລາຍງານຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ກ່ຽວ ກັບການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.
11. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ຫຼື ຕາມການ ມອບໝາຍ.

ໝວດທີ 2

ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 76 (ປັບປຸງ). ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະເພດ ໃດໜຶ່ງ, ມີພາລະບົດບາດເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ກ້າວໜ້າຂຶ້ນ ເລື້ອຍໆ.

ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ສອງຂັ້ນ ຄື:

1. ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ;
2. ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳຂັ້ນແຂວງ.

ສຳລັບເມືອງ, ເທດສະບານ ທີ່ມີຄວາມພ້ອມ ແລະ ມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ກໍສາມາດສ້າງຕັ້ງ ສະຫະພັນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຂອງຕົນ.

ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຂອງສະຫະພັນດັ່ງກ່າວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 77 (ປັບປຸງ). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ

ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນຕົວແທນຂອງຊາດ ເພື່ອເຄື່ອນໄຫວໃນລະດັບ ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
2. ພັດທະນານັກກິລາ, ບຸກຄະລາກອນກິລາ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສະໜອງພາຫະນະ, ອຸປະກອນກິລາປະເພດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະເພດໃດໜຶ່ງໃນລະດັບຊາດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
4. ຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນລະດັບຊາດ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
5. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເພື່ອພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະເພດຕ່າງໆ ໃຫ້ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານສາກົນເທື່ອລະກ້າວ;
6. ສົມທົບກັບ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ກຽມເຂົ້າຮ່ວມງານແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນລະດັບ ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຫຼື ການເປັນເຈົ້າພາບງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບຕ່າງໆ;
7. ຮ່ວມມື, ຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສັງຄົມ, ສະຫະພັນກິລາ ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເພື່ອພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳຂອງຊາດ;
8. ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳຂັ້ນແຂວງ;
9. ສາມາດຖືກຄັດເລືອກເຂົ້າໃນຄະນະບໍລິຫານງານຂອງສະຫະພັນກິລາອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
10. ສະເໜີປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ ນັກກິລາ, ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ມີຜົນງານ, ລົງວິໄນ ຕໍ່ ນັກກິລາ, ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ມີການລະເມີດລະບຽບການ;
11. ຮຽກໂຮມປະຊຸມ, ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ, ສະຫຼຸບ, ຖອດຖອນບົດຮຽນ, ລາຍງານຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 78. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳຂັ້ນແຂວງ

ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳຂັ້ນແຂວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄັດເລືອກ, ຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ທົດສອບນັກກິລາຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
2. ຈັດການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ພັດທະນາ ນັກກິລາ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະເພດຂອງຕົນ;
3. ຈັດການແຂ່ງຂັນປະຈຳປີ ແລະ ຈັດກົດຈະກຳກິລາ-ກາຍຍະກຳຂັ້ນຂອງຕົນ;
4. ບຸກລະດົມ, ຂົນຂວາຍ, ຊອກແຫຼ່ງທຶນ ເພື່ອການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳຂັ້ນຂອງຕົນ;
5. ສະເໜີປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ ນັກກິລາ, ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ມີຜົນງານ, ລົງວິໄນ ຕໍ່ ນັກກິລາ, ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ມີການລະເມີດລະບຽບການ;

6. ຮຽກໂຮມປະຊຸມ, ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ, ສະຫຼຸບ, ຖອດຖອນບົດຮຽນ, ລາຍງານຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ກ່ຽວກັບ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ໝວດທີ 3

ສະມາຄົມກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 79 (ປັບປຸງ). ສະມາຄົມກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ສະມາຄົມກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ຂອງກະຊວງ, ອົງການ, ແຂວງ, ນະຄອນ ໂດຍແມ່ນການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ຮັບຮູ້ໂດຍ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ມີພາລະບົດບາດເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດຕ່າງໆ ຂອງຕົນໃຫ້ກ້າວໜ້າຂຶ້ນ ເລື້ອຍໆ.

ສຳລັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຂອງສະມາຄົມດັ່ງກ່າວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 80. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະມາຄົມກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ສະມາຄົມກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເຂົ້າຮ່ວມການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ພັດທະນາຂະບວນການກິລາ-ກາຍຍະກຳພາຍໃນ ກະຊວງ, ອົງການ, ແຂວງ, ນະຄອນ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ສັງຄົມ ຮູ້ໄດ້ຄຸນປະໂຫຍດຂອງກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ມີຄວາມມັກ ແລະ ມີນ້ຳໃຈນັກກິລາ;
3. ສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຢູ່ໃນຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
4. ບຸກລະດົມ, ຂົນຂວາຍ, ຊອກແຫຼ່ງທຶນ ເພື່ອການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນສະມາຄົມຂອງຕົນ;
5. ເຂົ້າຮ່ວມເຄື່ອນໄຫວ ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບການຈັດຕັ້ງກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
6. ສະເໜີປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ ນັກກິລາ, ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ມີຜົນງານ, ລົງວິໄນ ຕໍ່ ນັກກິລາ, ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ມີການລະເມີດລະບຽບການ;
7. ຮຽກໂຮມປະຊຸມ, ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ, ສະຫຼຸບ, ຖອດຖອນບົດຮຽນ, ລາຍງານຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ກ່ຽວກັບ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ໝວດທີ 4
ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 81 (ປັບປຸງ). ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີສອງປະເພດ ຄື ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສະໝັກຫຼິ້ນ ແລະ ອາຊີບ.

ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳສະໝັກຫຼິ້ນ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ບຸກຄົນ ເປັນຜູ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍມີ ການຮັບຮອງຈາກສະຫະພັນ ຫຼື ສະມາຄົມກິລາ-ກາຍຍະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການຄຸ້ມຄອງກິລາ-ກາຍ ຍະກຳຂັ້ນນັ້ນ.

ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳສະໝັກຫຼິ້ນ ຕ້ອງເປັນສະມາຊິກຂອງສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແຫ່ງຊາດ, ມີຄະນະບໍລິຫານງານ, ມີນັກກິລາ, ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ວັດຖຸ ອຸປະກອນ, ການເງິນ, ລະບຽບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຂອງສະໂມສອນ.

ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳອາຊີບ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ບຸກຄົນ ເປັນຜູ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງກິລາ-ກາຍຍະກຳຂັ້ນນັ້ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກໍ່ສ້າງ, ຝຶກ ແອບນັກກິລາ ແລະ ແຂ່ງຂັນເປັນອາຊີບ.

ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳອາຊີບ ເປັນວິສາຫະກິດດ້ານກິລາ-ກາຍຍະກຳ.

ມາດຕາ 82. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະໂມສອນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ພັດທະນາ ນັກກິລາ, ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສະໜອງພາຫະ ນະ, ອຸປະກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ສະໂມສອນຂອງຕົນ;
2. ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນລະດັບຕ່າງໆ;
3. ບຸກລະດົມ, ຂົນຂວາຍ, ຊອກແຫຼ່ງທຶນ ເພື່ອການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນສະໂມ ສອນຂອງຕົນ;
4. ສະເໜີປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ ນັກກິລາ, ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ມີຜົນງານ, ລົງວິ ໄນ ຕໍ່ ນັກກິລາ, ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ມີການລະເມີດລະບຽບການ;
5. ຮຽກໂຮມປະຊຸມ, ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ, ສະຫຼຸບ, ຖອດຖອນບົດຮຽນ, ລາຍງານຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ກ່ຽວ ກັບການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ພາກທີ V

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 83. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບນັກກິລາ

ຫ້າມນັກກິລາມີ ການກະທຳ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຊ້ສານກະຕຸ້ນ ເປັນຕົ້ນ ໃນເວລາຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ສະແດງ ແລະ ແຂ່ງຂັນ;
2. ໃຊ້ພຶດຕິກຳ, ອາລົມຈິດ ທີ່ສ້າງຄວາມເສັຍຫາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ, ກຽດສັກສີ, ຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງຄົນອື່ນ ໂດຍເຈດຕະນາ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດລະບຽບ ແລະ ກະຕິກາ;
3. ໃຊ້ການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເປັນການພະນັນ;
4. ພົວພັນສິ່ງເສບຕິດ ແລະ ສິ່ງລາມິກອະນາຈານ;
5. ໃຫ້ ແລະ ຮັບສິນບິນ, ສວຍໂອກາດສື່ໂກງໃນການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເຮັດໃຫ້ເສື່ອມເສັຍກຽດສັກສີ ຂອງຕົນ, ທີ່ມາງານ ແລະ ປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 84. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ຫ້າມ ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ການກະທຳ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຂັດຂວາງ, ກັ່ນແກ້ງ ການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຂອງບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ;
2. ໃຫ້ ແລະ ຮັບ ສິນບິນ, ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ, ສິດອຳນາດຂອງຕົນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ແລະ ພັກພວກ ທີ່ບໍ່ຊອບທຳ;
3. ມີການລຳອຽງໃນການຄັດເລືອກ, ຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ທົດສອບນັກກິລາ, ການຕັດສິນທີ່ບໍ່ຍຸຕິທຳ ໃນເວລາສະແດງ ແລະ ແຂ່ງຂັນ;
4. ໃຊ້ອາລົມຮ້າຍດ່ຳ, ໃຊ້ຄວາມຫຍາບຊ້າ, ທ່າທີ ທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ, ທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍ ບຸກຄົນອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ນັກກິລາ ໃນເວລາສະແດງ ແລະ ແຂ່ງຂັນ;
5. ສວຍໃຊ້ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເປັນການພະນັນ.

ມາດຕາ 85. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ຫ້າມຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ການກະທຳ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ຂອງຊາດ;
2. ດຳເນີນທຸລະກິດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ຜິດຕໍ່ລະບຽບກົດໝາຍ, ຮີດຄອງປະເພນີ, ວັດທະນະທຳ ອັນດີງາມຂອງຊາດ, ແຕະຕ້ອງເຖິງຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຄວາມເປັນ ລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງ ສັງຄົມ;
3. ດຳເນີນທຸລະກິດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອການພະນັນ ຫຼື ພົວພັນກັບສິ່ງເສບຕິດ.

ມາດຕາ 86 (ປັບປຸງ). ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບ ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ມີການກະທຳ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ການຫຼິ້ນ ແລະ ການແຂ່ງຂັນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເພື່ອການພະນັນ;
2. ນຳໃຊ້ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ແຕະຕ້ອງເຖິງຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງ ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ, ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ກຽດສັກສີ, ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງຜູ້ອື່ນ, ຝົນຄຸນນະທຳ, ຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະທຳ ອັນດີງາມຂອງຊາດ;
3. ໃຊ້ອາລົມຮ້າຍດ່າ, ໃຊ້ຄວາມຫຍາບຊ້າ, ທ່າທີ ທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ, ທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍຜູ້ອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນເວລາສະແດງ ແລະ ແຂ່ງຂັນ;
4. ຂັດຂວາງນັກກິລາ ແລະ ບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກແອບ, ຝຶກຊ້ອມ, ສະແດງ ແລະ ແຂ່ງຂັນ;
5. ທຳລາຍພາຫະນະ, ວັດຖຸອຸປະກອນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ.

ພາກທີ VI

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 87 (ປັບປຸງ). ອົງການຄຸ້ມຄອງກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງສຶກສາທິການອື່ນ ແລະ ກິລາ ເປັນໃຈກາງໃນການຄຸ້ມຄອງ ບົນພື້ນຖານການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະກອບດ້ວຍ:

- ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ;
- ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແຂວງ, ນະຄອນ;
- ທ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເມືອງ, ເທດສະບານ.

ມາດຕາ 88 (ປັບປຸງ). ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ມີຊື່ຫຍໍ້ວ່າ “ ສສກ ” ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະບານ ໃນການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ຄຸ້ມຄອງ ຊັ້ນນຳ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບຄະນະກຳມະການກິລາໂອແລມປິກ ແລະ ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ ປະເພດຕ່າງໆ ໃນການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ໃນເວທີສາກົນ.

ມາດຕາ 89 (ປັບປຸງ). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການພັດທະນາການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ມະຕິ ຄຳສັ່ງ ຂອງລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລ້ວຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ປັບປຸງ, ບູລະນະກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແຕ່ສູນກາງຮອດທ້ອງຖິ່ນ. ຄຸ້ມຄອງ, ກໍ່ສ້າງຖັນແຖວພະນັກງານ, ຄູ່ຝຶກ, ກຳມະການຕັດສິນ, ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະເພດຕ່າງໆ ນັບທັງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳຄົນພິການ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
4. ແຕ່ງຕັ້ງ, ປັບປຸງ, ສັບຊ້ອນ, ເລືອກເຟັ້ນ, ຍົກຍ້າຍ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ພະນັກງານ, ລັດຖະກອນ ແລະ ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
5. ສ້າງສູນຝຶກກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ສະໂມສອນ ແລະ ໂຮງຮຽນພອນສະຫວັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບຊາດ;
6. ອະນຸມັດການຈັດຕັ້ງການແຂ່ງຂັນ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ປະເພດຕ່າງໆ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
7. ຄົ້ນຄວ້າ, ນຳສະເໜີຂໍອະນຸມັດຈາກລັດຖະບານ ເພື່ອການຈັດງານມະຫາກຳກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ, ເຂົ້າຮ່ວມງານມະຫາກຳກິລາຊີເກມ, ເອຊຽນເກມ, ໂອແລມປິກເກມ;
8. ສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສະຖານທີ່ຝຶກແອບ, ການແຂ່ງຂັນ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ງົບປະມານ ຂອງຕົນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍບຸກລະດົມ, ຍາດແຍ່ງທຶນຮອນ ຈາກສັງຄົມທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ເພື່ອພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
9. ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ, ຍຸດທະວິທີ, ການແພດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ແນະນຳ, ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ ຢູ່ ໂຮງຮຽນ, ສູນ ແລະ ສະຖາບັນກິລາ-ກາຍຍະກຳຕ່າງໆ;
10. ຊີ້ນຳ, ແນະນຳ, ເຜີຍແຜ່ ດ້ານວິຊາການໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນທົ່ວປະເທດ;
11. ຮັບຮູ້ ການສ້າງຕັ້ງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກ ສະໂມສອນ, ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບຊາດ;
12. ສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອຮັບຮອງການສ້າງຕັ້ງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກ ຄະນະກຳມະການກິລາ ໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ;
13. ເຊັນສັນຍາ, ອະນຸສັນຍາກັບຕ່າງປະເທດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເພື່ອຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອ, ການຮ່ວມມືດ້ານວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ບົນພື້ນຖານການເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ;
14. ຮຽກໂຮມປະຊຸມ, ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ, ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຕົນໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

15.ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ຫຼື ຕາມການມອບໝາຍຂອງ ລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 90 (ປັບປຸງ). ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແຂວງ, ນະຄອນ

ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ, ນະຄອນ ເປັນເສນາທິການຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ, ປະຕິບັດພາລະບົດບາດ ຄຸ້ມຄອງກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນທົ່ວແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ພາຍໃຕ້ການ ຊີ້ນຳດ້ານວິຊາການຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

ມາດຕາ 91 (ປັບປຸງ). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ກົດລະບຽບ ແລະ ກະຕິກາ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຂອງຂັ້ນເທິງ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ, ວາງແຜນການ, ໂຄງການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນອະນຸມັດ ແລ້ວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອສະເໜີສ້າງຕັ້ງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກ ສະມາຄົມກິລາ-ກາຍຍະກຳພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນ ເພື່ອໃຫ້ຂັ້ນເທິງພິຈາລະນາ;
4. ອະນຸມັດການສ້າງຕັ້ງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກ ສະຫະພັນ, ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳພາຍໃນ ແຂວງ, ນະຄອນ;
5. ສະເໜີການສັບຊ້ອນ, ຍົກຍ້າຍ, ແຕ່ງຕັ້ງ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ລັດຖະກອນ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມ ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຫຼື ສະເໜີຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ເພື່ອພິຈາລະນາ;
6. ຊີ້ນຳ, ແນະນຳ, ເຜີຍແຜ່ ວິຊາການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ແກ່ທ້ອງຖານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຂັ້ນ ເມືອງ, ຮາກຖານ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
7. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄັດເລືອກ, ຝຶກແອບ, ທົດສອບນັກກິລາ, ກໍ່ ສ້າງ, ບຳລຸງດ້ານວິຊາການໃຫ້ແກ່ບຸກຄະລາກອນກິລາ ພ້ອມທັງຈັດການແຂ່ງຂັນ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມການ ແຂ່ງຂັນລະດັບຕ່າງໆ;
8. ຄຸ້ມຄອງ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນ, ການເງິນກິລາ-ກາຍ ຍະກຳຂັ້ນຂອງຕົນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍປຸກລະດົມ, ຍາດແຍ່ງທຶນຮອນ ຈາກສັງຄົມ ເພື່ອພັດ ທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
9. ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດໃນວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນ ເທິງ;
10. ຮຽກໂຮມປະຊຸມ, ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ, ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຕົນ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
11. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຫຼື ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 92 (ປັບປຸງ). ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເມືອງ, ເທດສະບານ

ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເມືອງ, ເທດສະບານ ເປັນເສນາທິການຂອງອົງການປົກຄອງ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ປະຕິບັດພາລະບົດບາດຄຸ້ມຄອງກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນທົ່ວເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳດ້ານວິຊາການຂອງພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຂັ້ນແຂວງ.

ມາດຕາ 93 (ປັບປຸງ). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເມືອງ, ເທດສະບານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເມືອງ, ເທດສະບານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ກົດລະບຽບ ແລະ ກະຕິກາ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ, ການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ທີ່ຂັ້ນເທິງວາງອອກ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ, ວາງແຜນການ, ໂຄງການພັດທະນາ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນອະນຸມັດ ແລ້ວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອສະເໜີສ້າງຕັ້ງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍຸບເລີກ ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານ ເພື່ອໃຫ້ຂັ້ນເທິງພິຈາລະນາ;
4. ຮັບຮູ້ການສ້າງຕັ້ງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍຸບເລີກ ໜ່ວຍກິລາ-ກາຍຍະກຳຮາກຖານ;
5. ສະເໜີການສັບຊ້ອນ, ຍົກຍ້າຍ, ແຕ່ງຕັ້ງ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ລັດຖະກອນ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມ ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ເພື່ອພິຈາລະນາ;
6. ຊີ້ນຳ, ແນະນຳ, ເຜີຍແຜ່ ວິຊາການກິລາ-ກາຍຍະກຳໃຫ້ແກ່ສະໂມສອນ, ໜ່ວຍກິລາ-ກາຍ ຍະກຳ ຮາກຖານ;
7. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຄັດເລືອກ, ຝຶກແອບ, ທົດສອບ ນັກກິລາ, ກໍ່ ສ້າງ, ບຳລຸງ ດ້ານວິຊາການໃຫ້ແກ່ບຸກຄະລາກອນກິລາ ພ້ອມທັງຈັດການແຂ່ງຂັນ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມການ ແຂ່ງຂັນລະດັບຕ່າງໆ;
8. ຄຸ້ມຄອງ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນ, ການເງິນກິລາ-ກາຍ ຍະກຳຂັ້ນຂອງຕົນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍບຸກລະດົມ, ຍາດແຍ່ງທຶນຮອນ ຈາກສັງຄົມ ເພື່ອພັດ ທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
9. ຮຽກໂຮມປະຊຸມ, ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ, ສະໝຸນ, ລາຍງານການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຕົນ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຫຼື ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 94. ອົງການກວດກາກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ອົງການກວດກາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕາມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 87 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ນອກຈາກນັ້ນຍັງມີອົງການກວດກາພາຍນອກ ຄື ການຕິດຕາມກວດກາຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ, ອົງການກວດກາລັດຖະບານ ແລະ ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ແລະ ການກວດກາຂອງປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 95. ເນື້ອໃນການກວດກາ

ເນື້ອໃນການກວດກາ ກ່ຽວກັບ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ແຜນການ, ໂຄງການ, ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວ ກັບກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
2. ການເຄື່ອນໄຫວຂອງການຈັດຕັ້ງ ກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ສະຫະພັນ, ສະມາ ຄົມ ແລະ ສະໂມສອນ;
3. ການແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ.

ມາດຕາ 96. ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ມີ ສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມແຜນການປົກກະຕິ;
2. ການກວດການອກແຜນການ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມແຜນການປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາ ທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນ ປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດການອກແຜນການ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງລ່ວງໜ້າໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາ.

ພາກທີ VII

ວັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ເຄື່ອງແບບກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ມາດຕາ 97 (ປັບປຸງ). ວັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ

ສປປ ລາວ ຖືເອົາ ວັນທີ 13 ກໍລະກົດ 1966 ເປັນວັນສ້າງຕັ້ງກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ.

ແຕ່ລະປີ ຢູ່ສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງການສະເຫຼີມສະຫຼອງວັນທີ 13 ກໍລະກົດ ດ້ວຍຮູບ
ການຕ່າງໆ ທີ່ເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 98. ເຄື່ອງໝາຍກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ເຄື່ອງໝາຍກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເປັນຮູບທວນໄຟ, ສີແດງກວມທົວນາກສີຄຳ, ມີສັນຍາລັກ ທາງແລ່ນ
ຢູ່ເບື້ອງລຸ່ມ, ມີໜັງສືເປັນພາສາ ຝຣັ່ງ " Laos ".

ມາດຕາ 99. ເຄື່ອງແບບກິລາ-ກາຍຍະກຳ

ເຄື່ອງແບບກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ພາກທີ VIII

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 100. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການ
ຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 101. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ,
ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍທາງແພ່ງ ຫຼື ດຳເນີນຄະດີ ຕາມກໍລະນີ ເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 102. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດ
ທາງອາຍາ ແລະ ຮັບສາລະພາບຕໍ່ການກະທຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຕົນ ຈະຖືກຕັກເຕືອນ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ.

ມາດຕາ 103. ມາດຕະການທາງວິໄນ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດ
ທາງອາຍາ ແຕ່ບໍ່ຈົງໃຈລາຍງານ, ຫຼື ບຼືກຈາກຄວາມຜິດຂອງຕົນ ຈະຖືກລົງວິໄນ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິຕຽນ, ກ່າວເຕືອນຄວາມຜິດ ໂດຍບັນທຶກໄວ້ໃນສຳນວນເອກະສານຊີວະປະຫວັດຂອງຕົນ;
2. ໂຈະທຸກການເຄື່ອນໄຫວໃນວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃດໆ;
3. ລົງວິໄນອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 104. ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍເລັກໜ້ອຍ ຈະຖືກປັບໃໝ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 105. ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ເນື່ອງມາຈາກການກະທຳ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍ ທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 106. ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກລົງໂທດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍອາຍາ.

ພາກທີ IX ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 107. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 108. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫຼັງ ເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປຸງແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ສະບັບເລກທີ 11/ ສພຊ ລົງວັນທີ 25 ທັນວາ 2007.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທ່ຽງ